

Žaloba na von der Leyenovou: Pfizergate vstupuje do horké fáze

 necenzurovanapravda.cz/2024/11/zaloba-na-von-der-leyenovou-pfizergate-vstupuje-do-horke-faze

17 listopadu, 2024

V souvislosti s neprůhlednými smlouvami s Pfizerem bylo na bývalou i stávající šéfku EU podáno hned několik žalob. I přesto, že nebylo v těchto kauzách definitivně rozhodnuto, většina europarlamentu ji přece jen zvolila, takže tato zkorumpovaná osoba může nyní požívat dalších 5 let mnoha výhod, včetně milionového platu.

Dosud nebyly zveřejněny ani utajované SMS mezi von der Leyenovou a Boursou, neboť je zkorumpovaná šéfka EK stále odmítá zveřejnit.

Slyšení v kauze Pfizergate začalo v Lucemburku v pátek. Týká se to otázek transparentnosti v souvislosti s dohodou o 1,8 miliardách dávek takzvané „vakcíny“ Pfizer.

Von der Leyenová je obviněna, že si jejich nákup vyjednala prostřednictvím textových zpráv s generálním ředitelem společnosti Pfizer Albertem Boursou, čímž obcházela běžné oficiální kanály.

V Lucemburku v pátek vstoupil do horké fáze projednávání soudní spor s Evropskou komisí o nezveřejnění textových zpráv mezi Ursulou von der Leyen a šéfem společnosti Pfizer Albertem Boursou o neprůhledné dohodě o takzvané vakcíně Covid-19.

Případ byl iniciován mimo jiné deníkem *New York Times* a zaměřuje se na otázky transparentnosti související s pořízením 1,8 miliardy dávek vakcín od společnosti Pfizer/BioNTech v květnu 2021.

Ursula von der Leyen je obviněna ze zprostředkování této dohody prostřednictvím textových zpráv s šéfem společnosti Pfizer, Albertem Boursou, přičemž při vyjednávání obcházela běžné oficiální kanály.

Kromě toho EU odmítla tuto zprávu odtajnit. Důvod: SMS nebyly považovány za oficiální dokumenty z důvodu jejich „dočasnosti.“

Po opakovaných neúspěšných pokusech získat zprávy podal *New York Times* v lednu 2023 žalobu k Evropskému soudnímu dvoru (ESD). Noviny argumentují, že podle „nařízení EU o přístupu veřejnosti k dokumentům z roku 2001“ jsou textové zprávy považovány za „dokumenty“ a měly by být uchovávány a na požádání zpřístupněny.

Nařízení definuje „dokument“ jako „jakýkoli obsah bez ohledu na jeho médium (na papíře, v elektronické podobě nebo jako zvukový, obrazový nebo audiovizuální záznam), který se zabývá záležitostmi související s politikami, aktivitami a rozhodnutími Evropské unie.“

The *New York Times* se domnívá, že komise nedokázala řádně zdokumentovat a zaznamenat textové zprávy.

Jak uvádí *Financial Times*, soudci v pátek několik hodin vyslyšeli právníky Evropské komise ohledně povahy výměn mezi von der Leyenovou a Boursou a snahy komise „obnovit“ tyto zprávy.

V konečném důsledku jde o miliardové kontrakty, které prý von der Leyen vyjednala za zavřenými dveřmi. Na parlamentním zasedání europoslankyně Christine Anderson (AfD) vyčíslila množství promarněných peněz daňových poplatníků v dubnu 2024 na více než 35 miliard eur.

Když proto obvinila von der Leyenovou z korupce a nepotismu, vypnuli jí mikrofon. S 1,8 miliardami lahviček s vakcínou zvýšila von der Leyenová počet dávek pro každého občana EU na přibližně deset.

V samostatném případě v červenci soud zjistil, že Evropská komise neměla skrývat podrobnosti o smlouvách s výrobcí vakcín Pfizer/BioNTech, Moderna a AstraZeneca a nařídila jí zveřejnit

informace, včetně prohlášení o střetu zájmů ze strany zúčastněných úředníků.

Žalobu v tomto případě podala například španělská lidskoprávní skupina Liberum.

Evropská komise se proti rozsudku nedávno odvolala. Žaloba podaná *New York Times* by mohla být důležitým precedentem pro pravidla transparentnosti EU a pro to, co se podle *Financial Times* považuje za oficiální, veřejně dostupný dokument .

Právník Evropské komise Paolo Stancanelli v pátek u soudu řekl, že nemůže potvrdit ani vyvrátit existenci zpráv, které si von der Leyenová a Bourla vyměnili.

„Pokud by textové zprávy obsahovaly podstatné informace, byly by zapsány do složek Komise pro úřední dokumenty,“ řekl Stancanelli.

Protože jeho klient nemohl potvrdit existenci zpráv, nemohl poskytnout soudcům informace o „povaze těchto zpráv.“

„Pokud byly tyto texty vyměněny, sloužily pouze k plánování dalších diskusí mezi von der Leyenovou a Bourlou a neobsahovaly by tak žádné relevantní informace,“ tvrdil Stancanelli.

Komise nevede záznamy o textových zprávách odeslaných z pracovních telefonů, pokud nejsou zaevidovány a uloženy jako oficiální dokumenty.

Jak píše *Financial Times*, několik soudců při jednání s tímto argumentem nesouhlasilo. „Komise říká, že soud, který má kontrolovat zákonnost svých rozhodnutí, musí jednoduše spoléhat na její slovo,“ řekl soudce Iko Nömm.

„Mám pocit, že se snažíte bagatelizovat důležitost tohoto případu,“ uvedl další soudce Krisztián Kecsmár, který dodal, že transparentnost a přístup k dokumentům v EU jsou základními právy občanů.

Právnička *New York Times* Bondine Kloostra také zdůraznila zásadní roli v demokratickém dohledu, kterou hraje transparentnost a veřejný přístup k vládním záznamům.

Pro ni je případ významný, protože vyvolává otázku, zda se úředníci mohou vyhnout veřejné transparentnosti komunikací prostřednictvím textových zpráv. Očekává se, že soud vynese verdikt za několik měsíců.

6. prosince soud v Lutychu rozhodne, zda je za další vyšetřování aféry Pfizergate von der Leyenové odpovědná belgická nebo Evropská prokuratura (EuStA či EPPO).

Soudní orgány v Lutychu zahájily vyšetřování na základě stížnosti místního lobbisty Frédéric Baldana zhruba před dvěma lety a v květnu 2024 před parlamentními volbami jej pozastavily.

Řekly, že chtějí počkat, zda se von der Leyenové podaří znovu stát lídrem EU. Podle Baldana se v červenci 2024 připojilo celkem 1500 dalších žalobců.

Není to poprvé, co byla von der Leyenová zapletena do korupčního případu zahrnujícího textové zprávy na její pracovní mobilní telefon. Ještě jako německá ministryně obrany byla nyní nejmocnější žena v Evropě zapletena do významného skandálu, ve kterém takové zprávy „náhodou“ zmizely.

To vyšlo najevo v roce 2018. Tehdy se jednalo o zakázky s externími poradenskými firmami, jako jsou McKinsey, KPMG a Accenture, které ministerstvo obrany v masivním měřítku zadalo.

Výběrová řízení byla obcházena a smlouvy byly místo toho volně distribuovány. Mainstream, tehdy ještě ne tak loajální k vládě jako dnes, pravidelně přinášel informace o machinacích „Flinten-Uschi.“

Skandál se však podařilo zamést pod koberec a očividně zkorumpovaná ministryně byla instalována na lukrativnější koryto v EU.

Čím větší zločinec, tím větší šance na koryto v Bruselu, včetně záruk beztrestnosti...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ [Celkem: 5 Průměrně: 5]